

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, în privința inculpatului

Burghilă Maxim XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 11.10.2018 – 12.11.2019,
instanța de apel: 03.12.2019 – 03.06.2020,
instanța de recurs: 11.08.2020 – 28.10.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 12 noiembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Burghilă Maxim a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, cu executare în penitenciar de tip deschis, de la punerea în executare a sentinței, cu includerea duratei aflării în arest la domiciliu de la 18.06.2019 până la 12.11.2019.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul succesorului legal al părții vătămate Kukarnikov Konstantyn prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei, iar în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3978 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 18 iunie 2019, aproximativ la orele 08.05, inculpatul Burghilă M., conducând automobilul „BMW 318”, n.î. XXXXXX , deplasându-se pe str. Grenoble, mun. Chișinău, din direcția str. G. Asachi spre N.

Testimițeanu, mun. Chișinău, neținând cont de totalitatea factorilor specifici condițiilor rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător auto, în procesul de conducere a autovehiculului, a încălcat prevederile pct. 3 al Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, care stipulează că participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente, pct. 4 care prevede că orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia, pct. 11 lit. f) al Regulamentului circulației rutiere, că conducătorul de vehicul, este obligat: la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea carosabilului și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilului în direcția de mers a vehiculului pct. 45 subpct. 1) care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; pct. 45) subpct. 2) al aceluiași Regulament care indică că în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, art. 22 alin. 4) lit. b) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, care stabilește că participanții la traficul rutier sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private, iar drept urmare a încălcărilor în cauză, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, și a tamponat pe trecerea de pietoni, pietonul Cucarnicova I., care traversa partea carosabilă de la stânga spre dreapta relativ deplasării mijlocului de transport.

În urma accidentului rutier, Cucarnicova I., în timp ce era transportată la IMSP Institutului de medicină de urgență, ca urmare a traumelor cauzate, a decedat în ambulanță.

Conform Raportului de expertiză judiciară nr. 201903D0074 din 12.09.2019 s-a stabilit că „Decesul lui Cucarnicova I. a survenit în rezultatul hemoragiei interne ca consecință a traumei închise cu lezarea splinei. La examinarea medico-legală a cadavrului s-a depistat revărsări sanguine în țesuturile moi pericraniene, revărsate sanguine subarahnoidiene difuze, sânge în ventriculii cerebrali, fractura oaselor bolții și bazei craniului, revărsate sanguine în țesuturi moi ale toracelui, fracturi costale bilaterale pe mai multe linii anatomice, fără lezarea pleurei parientale, contuzia hilurilor pulmonare, revărsări sanguine țesuturilor moi ale abdomenului, zdrobirea splinei, fractura osului publian stâng, dehiscenta sacro-iliacă stângă, revărsate sanguine în țesuturi moi adiacente fracturilor, echimoze, excoriații, plăgi contuze la nivelul capului, trunchiului, membrelor superioare și inferioare - leziuni ce au fost

produse intravital, la acțiunea unui corp contondent dur sau la lovirea de un asemenea corp, posibil în timpul și circumstanțele indicate, de părțile proeminente ale unității de transport aflate în mișcare, au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și, în comun, ca periculoase pentru viață, se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța a reținut că inculpatul și-a recunoscut vina și faptele descrise în rechizitoriu, nu a pretins administrarea de noi probe și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

În baza probelor administrate, i-a încadrat acțiunile în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Codul penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat decesul unei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, din imprudență, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de conduce mijloace de transport, că a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală și beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă, că a recunoscut vina, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, cea atenuantă fiind căința sinceră, concluzionând că reeducarea și corectarea lui nu este posibilă prin izolare de societate și cu aplicarea pedepsei complementare.

La fel, instanța a statuat că, în temeiul acțiunii civile privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 200.000 lei, succesorul legal al victimei, Kukarnikov K. a fost recunoscut în calitate de parte civilă.

Totodată, inculpatul a contribuit cu suma de 20.000 lei pentru organizarea funeraliilor.

Deci, au fost întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, ori, fapta ilicită a inculpatului a produs în mod direct și un prejudiciu nepatrimonial, ce constă în suferințele fizice și psihice inerente unui astfel de eveniment, suferințele și privațiunile psihice, sociale la care Kukarnikov K. a fost supus ca urmare a decesului surorii sale, sentimentele de angoasă și frustrare cauzate acestuia prin fapta ilicită a inculpatului.

Pe lângă aceasta, gradul de rudenie al succesorului legal al victimei cu victima este de gradul doi, în relația de frate - soră, acesta nu se afla la întreținerea victimei, este unicul pretendent la o compensație morală, victima era de vârsta a treia, infracțiunea a fost comisă din imprudență, împrejurări în care valoarea prejudiciului moral solicitat de 200.000 lei este exagerată, fiind rezonabilă, în vederea compensării prejudiciului moral cauzat, suma de 50.000 lei, care reprezintă o reparație echitabilă a prejudiciului moral cauzat, fără ca acesta să constituie o sursă de îmbogățire fără justă cauză.

3. Succesorul părții vătămate, Kukarnikov Konstantyn, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu încasarea prejudiciului moral în mărime 200.000 lei.

Apelantul a invocat că, instanța de fond nu a luat în considerație toate împrejurările cauzei, ce a dus la stabilirea unei pedepse blânde, stabilind neîntemeiat cuantumul prejudiciului moral mai mic decât cel solicitat de succesorul părții vătămate.

3.1. A declarat apel și avocatul Aurel Guzun, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Apelantul a indicat că inculpatul regretă faptele sale, fiind reținută căința activă a acestuia, nu are antecedente penale, judecarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, iar după producerea accidentului rutier a contribuit cu suma de 20.000 lei pentru organizarea funeraliilor.

Astfel, nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită, urmând a fi suspendată condiționat executarea pedepsei, cu stabilirea unei perioade de probațiune pe un termen de 2 ani, fiind întrunite toate criteriile care permit aplicarea art. 90 Cod penal.

În același timp, în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, învederând lipsa circumstanțelor agravante, personalitatea acestuia, care se caracterizează pozitiv, a reparat parțial prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, astfel că, pentru comiterea unei infracțiuni din imprudență, este echitabilă aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării ei.

Ori, o pedeapsă nonprivativă de libertate este echitabilă, va duce la atingerea scopului legii penale de restabilire a echității, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, inculpatul urmând să conștientizeze fapta comisă care a provocat, prin acțiunile sale, decesul victimei.

Mai mult, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă este un incident în viața acestora.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, ambele apeluri au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei de 2 ani închisoare aplicate lui Burghilă Maxim în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul succesorului legal al părții vătămate, Kukarnikov Konstantyn, prejudiciul moral în mărime de 150.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, deși instanța de fond și-a argumentat soluția la capitolul numirii pedepsei cu închisoare, aceasta nu a motivat soluția privind executarea reală a pedepsei stabilite, or, instanța de apel va ține cont de faptul că inculpatul nu are antecedente penale, a comis o infracțiune din imprudență, a recunoscut integral vina, a reparat parțial prejudiciul material suportat de succesorul victimei pentru serviciile funerare, din care considerent este necesară casarea sentinței în partea numirii pedepsei.

Conform principiului individualizării pedepsei, prevăzut de art. 7 Cod penal, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, reflectate la art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de faptul că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel de înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, considerând că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea acestuia, corijarea și reeducarea lui este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, însă executarea acesteia urmează a fi suspendată condiționat în baza art. 90 Cod penal.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Deci, inculpatul poate fi reeducat fără a fi izolat de societate, iar suspendarea condiționată a executării pedepsei, corespunde scopului și principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, prin urmare, termenul pentru care va fi suspendată executarea pedepsei de 3 ani, este un termen justificat și corespunzător pentru ca inculpatul să se corijeze și ca pe viitor să nu comită fapte infracționale.

Astfel, dispunerea suspendării condiționată a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care, în esență, oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea lui la o pedeapsă privativă de libertate.

Ori, în jurisprudența CtEDO se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public.

În același timp, succesorul victimei Kukarnikov K. a suportat în urma decesul surorii sale, cheltuieli de înmormântare, astfel că urmează a fi încasată din contul inculpatului în beneficiul acestuia prejudiciul material și moral în sumă de 150.000

lei, această sumă fiind suficientă pentru a acoperi suferințele morale ale succesorului victimei și cheltuielile legate de serviciile funerare.

Totodată, este nefondată solicitarea succesorului părții vătămate privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse mai aspre, fiind stabilit că ultimul a comis o infracțiune din imprudență, a recunoscut integral vina incriminată, a restituit parțial prejudiciul material suportat de succesorul victimei pentru serviciile funerare, anterior nu a fost atras la răspundere penală, prin urmare acesta întrunește prevederile art. 90 Cod penal.

Mai mult, prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, în perioada respectivă, inculpatul urmează nu numai să respecte condițiile prevederilor art. 90 Cod penal, dar și să restituie prejudiciul cauzat prin infracțiune, or, acesta, fiind privat de libertate, ar fi în imposibilitatea de a repara cheltuielile suportate de succesorul victimei.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și menținerea sentinței în această parte.

Recurentul a invocat că, instanța de fond și-a motivat soluția privind executarea reală a pedepsei cu închisoare, indicând că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă și, în rezultatul încălcării de către el a regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport, a survenit decesul unei persoane care se deplasa regulamentar, iar pedeapsa suspensivă de executare nu va îndreptăți așteptările societății față de actul de justiție realizat, sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate.

Deși, se atestă prezența circumstanțelor atenuante - recuperarea parțială a prejudiciilor materiale succesorului părții vătămate și caracteristica pozitivă a inculpatului, care au stat la baza stabilirii pedepsei minime cu închisoarea, acestea sunt incomensurabile cu urmările prejudiciabile survenite – decesul unei persoane, ce exclude posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în condițiile în care pedeapsa suspensivă nu este proporțională cu fapta prejudiciabilă săvârșită.

Ori, în cazul inculpatului nu au fost stabilite circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, iar personalitatea acestuia nu prezintă garanțiile unei bune conduite, ce ar permite instanței de apel de a da dovadă de indulgență în privința lui.

La individualizarea modalității de executare a pedepsei închisorii stabilite inculpatului, instanța de apel a omis faptul că acesta nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind tras la răspundere pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) Cod penal, procesul penal fiind încetat pe motivul împăcării părților, precum și că a fost sancționat contravențional pentru încălcarea regulilor de exploatare a vehiculelor.

Mai mult, atitudinea inculpatului față de cele comise rezultă și din acțiunile lui în timpul săvârșirii infracțiunii, or, având o viteză vădit peste limita admisibilă în localități, a preschimbat banda de deplasare înainte de trecerea pentru pietoni, în vederea continuării nestingherite a deplasării, deoarece pe prima bandă, înaintea trecerii pentru pietoni, încetinea viteza de deplasare automobilul condus de martorul Pruteanu A.

Totodată, în corespundere cu prevederile art. 90 Cod penal, stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării se admite numai luând în considerație personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor atenuante, legate de scopul, motivele, rolul și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea ei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care în rechizitoriu este indicat că: *„în conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, în acțiunile învinuitului Burghilă Maxim nu au fost stabilite circumstanțe care ar*

agrava răspunderea penală”, ori, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 - Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*), că inculpatul nu are antecedente penale, a comis o infracțiune gravă dar din imprudență, a recunoscut integral vina, a reparat parțial prejudiciul material suportat de succesorul victimei, este caracterizat pozitiv, iar în recipisa din 13.07.2020, anexată la referința apărării, succesorul părții vătămate, Kukarnikov Konstantyn, a indicat că a fost integral despăgubit și nu are careva pretenții față de inculpat, corectarea și reeducarea ultimului este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei, în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Oleg Popov, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2020, în privința inculpatului Burghilă Maxim XXXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 27 noiembrie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun